

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12) **OPIS OCHRONNY**
WZORU UŻYTKOWEGO (19) **PL** (11) **71083**

(21) Numer zgłoszenia: **127961**

(13) **Y1**

(51) Int.Cl.
E04F 13/14 (2006.01)
B28D 1/26 (2006.01)

(22) Data zgłoszenia: **14.10.2012**

(54)

Płytką

(62) Numer zgłoszenia macierzystego:

401198

(43) Zgłoszenie ogłoszono:

28.04.2014 BUP 9/14

(45) O udzieleniu prawa ochronnego ogłoszono:

29.11.2019 WUP 11/19

(73) Uprawniony z prawa ochronnego:

DREWBET – SPÓŁKA JAWNA
ELŻBIETA I DARIUSZ ROGACZEWSKY,
JOLANTA I ZBIGNIEW GRZYBOWIE,
Zbrojewsko, PL

(72) Twórca(y) wzoru użytkowego:

ZBIGNIEW GRZYB, Zbrojewsko, PL

PL 71083 Y1

Opis wzoru

Przedmiotem wzoru użytkowego jest płytkę stosowaną w budownictwie, jako element elewacji wewnętrznych i zewnętrznych, na przykład jako dekoracyjna okładzina np. ścian, kominków, elementów małej architektury, barów oraz ogrodzeń.

Dotychczas, znanych jest wiele typów płytek elewacyjnych.

I tak, z holenderskiego wynalazku o nr NL7809504 znane jest rozwiązanie pt. „Artificial stone blocks with rough surface texture – are made by splitting blocks cast from mixt, of cement, water and mineral additive contg” („Sztuczne bloki kamienne o chropowatej fakturze powierzchni – powstające w wyniku podziału bloków odlewanych z mieszanki cementu, wody i dodatku mineralnego”) zgłoszonego do ochrony 1978-09-18. Bloki budowlane, w których co najmniej jeden z boków ma chropowatą teksturę – są wytwarzane przez dzielenie większych bloków za pomocą ostrza oddzielającego, do którego przykładana jest siła ostrza 10–120 kg/cm. Bloki są wykonane z połączenia (a) środka wiążącego, takiego jak cement, (b) wody, (c) opcjonalnie środków barwiących i (d) dodatku mineralnego zawierającego mieszaninę (zmielonego) piasku i wiórków z kamienia naturalnego, takich jak marmur lub granit o wielkości cząstek równej 12 mm. Frakcja gruboziarnista (> 2 mm) dodatku (d) albo stanowi 25% wagowych, albo prawie równa się 50–72% wagowych mieszaniny dodatków. Przy zastosowaniu mieszaniny dodatków mineralnych z zawartością cząstek gruboziarnistych w podanych zakresach, otrzymuje się bloki o prawidłowych właściwościach rozszczepiania w celu uzyskania gotowych bloków o wymaganej szorstkiej teksturze.

Znany jest także polski opis zgłoszenia wynalazku nr 367257 pt.: „Płytkę elewacyjną ocieplającą i sposób wytwarzania płytki elewacyjnej ocieplającej” (publ. BUP 21/2005). Płytkę elewacyjną ocieplającą posiada warstwę ocieplającą składającą się na 100 części wagowych masy z od 37,2 do 60,0 części wagowych cementu, od 1,7 do 3,0 części wagowych plastyfikatora, od 18,6 do 37,5 części wagowych perlitu oraz od 17,9 do 26,5 części wagowych wody. Warstwa ocieplająca jest trwale związana przy pomocy wibracyjnego zagęszczania z warstwą elewacyjną imitującą powierzchnię piaskowca, marmuru, granitu lub innego materiału skalnego. Warstwa elewacyjna składa się – w proporcji na 100 części wagowych masy – z 60,6 do 80,8 części wagowych piasku kwarcowego o frakcji od 0,05 mm do 4,5 mm wielkości ziaren, od 17,6 do 22,7 części wagowych cementu oraz od 0,2 do 0,7 części wagowych plastyfikatora, od 0,8 do 1,3 części wagowych pigmentu barwiącego i od 6,6 do 8,6 części wagowych wody.

Jeszcze inne rozwiązanie przedstawione jest w amerykańskim zgłoszeniu patentowym US2004089283 pt. „Blok betonowy z nieregularną powierzchnią” („Concrete stone with irregular rough projecting surfach”). W rozwiązaniu tym pokazano blok betonowy, posiadający jedną lub więcej nierównych powierzchni, przy czym nierówności te wytwarza się w odpowiednio przystosowanej do tego maszynie, zawierającej zestawy odpowiednich ostrzy kruszących powierzchnię bloku.

Celem opracowanego wzoru użytkowego jest opracowanie płytki elewacyjnej, której kształt przypomina w obrysie na przykład prostokąt i która ma stosunkowo niewielką masę w porównaniu np. do kamienia i równocześnie daje się łatwo nakładać, łatwo przechowywać i transportować.

Opracowana płytkę z utwardzanych mas betonowych o obrysie prostokątnym, która ma spodnią, płaską powierzchnię, charakteryzuje się tym, że jej dekoracyjna, zewnętrzna, chropowata powierzchnia odpowiada analogicznej chropowatej powierzchni drugiej płytki i stanowią one po złożeniu stosunkowo regularny, prostopadłościenny klocek.

Korzystnie płytkę z utwardzanych mas betonowych zawiera w swojej strukturze elementy lub środki impregnujące lub nabłyszczające lub barwiące.

Opracowana płytkę ze względu na swoją cienkościenną ma stosunkowo mały ciężar, przy wystarczającej wytrzymałości na pękanie i uderzenia, co jest istotne zwłaszcza w trakcie składowania i transportu. Przy czym, ze względu na ukształtowanie powierzchni, która jest z jednej strony płytki zupełnie płaska, natomiast z drugiej jest nieregularna, chropowata, ale wpasowana w analogiczną płytkę – transport tak wytwarzanych elementów jest łatwy. Płytki są „sparowane” i są one składanie chropowatymi, dokładnie sobie odpowiadającymi stronami do wewnątrz. W czasie ich transportu oraz przechowywania możliwe jest ochronienie ich charakterystycznej, indywidualnej i niepowtarzalnej struktury. Równocześnie płaska, spodnia powierzchnia płytek umożliwia ich równe układanie i maksymalne wykorzystanie przestrzeni, w której są przechowywane, czy też transportowane. W trakcie montażu płytek, spodnia, płaska, niemal gładka ich powierzchnia ułatwia efektywniejsze oraz ekonomiczniejsze ich mocowanie, które wymaga użycia małej ilości masy klejącej.

Przedmiot opracowanego wzoru użytkowego, został przedstawiony na rysunkach, na których fig. 1 – przedstawia półfabrykat w widoku perspektywicznym, przed jego rozbiciem na poszczególne segmenty, fig. 2 – przedstawia półfabrykat z oderwanym pierwszym, o połowę mniejszym od pozostałych segmentem w widoku perspektywicznym, fig. 3 – pokazuje dwie płytki wytworzone z sąsiadujących ze sobą dwóch segmentów złożone w klocek i przygotowane do transportu.

Jak pokazano na rysunkach, opracowana płytka, charakteryzuje się tym, że wykonana jest z masy budowlanej, z której wykonany jest półfabrykat 1, którego wymiary, takie jak długość i szerokość są z góry ustalone poprzez dobranie odpowiedniej formy odlewniczej. Wykorzystana masa betonowa może być wzbogacona o dodatkowe elementy 2, podnoszące np. walory estetyczno-dekoracyjne, czy też parametry wytrzymałościowe produktu finalnego.

Po zastygnięciu masy betonowej półfabrykat 1, podzielony jest na ciąg segmentów 3. A tym samym rozdziela się je na mniejsze sekwencje, wydzielając z każdego segmentu 3 jego części. Dzięki temu, że segment 3 zostaje odłupany – uzyskuje się nieregularną strukturę chropowatej powierzchni 5 odpowiadającą strukturze sąsiedniego segmentu 3. Chropowata powierzchnia 5 stanowi ozdobną i eksponowaną część gotowej elewacyjnej płytki 4.

W wyniku podzielenia segmentów 3 na dwie części, np. przepiłowaniu lub podzielenie innymi znanymi metodami – gotowe elewacyjne płytki 4 dwóch sąsiadujących ze sobą segmentów 4 dokładnie sobie odpowiadają. Równocześnie powierzchnie powstające w wyniku rozcięcia segmentu 3 – po jego podzieleniu – są stosunkowo gładkie i stanowią płaskie powierzchnie 6. Odpowiadające sobie dwie płytki 4 dwóch przylegających do siebie segmentów 3 stanowią po ich złożeniu klocek 7. Skrajne segmenty 3a są o połowę mniejsze i nie podlegają już podzieleniu.

Opisane elewacyjne płytki 4, są dopasowywane ściśle „do pary”, a „parując” elewacyjne płytki 4, tzn. składając je od strony ich chropowatych powierzchni do wewnątrz, chroni się ich strukturę, co jest szczególnie wygodne w czasie ich transportu i magazynowania.

Klocki 7 złożone z pary płytek 4, stanowią stosunkowo regularne prostopadłościanny, co także znacznie ułatwia ich równe i stabilne składowanie i transport.

Wykaz elementów:

- 1 – półfabrykat (w postaci ciągu segmentów);
- 2 – dodatkowy element;
- 3 – segment;
- 3a – skrajny segment;
- 4 – płytka;
- 5 – chropowata powierzchnia;
- 6 – płaska powierzchnia;
- 7 – klocek.

Zastrzeżenia ochronne

1. Płytka z utwardzanych mas betonowych o obrysie prostokątnym, która ma spodnią, płaską powierzchnię, **znamienna tym**, że jej dekoracyjna, zewnętrzna, chropowata powierzchnia (5) odpowiada analogicznej chropowatej powierzchni (5) drugiej płytki (4) i stanowią one po złożeniu stosunkowo regularny, prostopadłościenny klocek (7).
2. Płytka z utwardzanych mas betonowych według zastrz. 1, **znamienna tym**, że zawiera w swojej strukturze elementy (2) lub środki impregnujące lub nabłyszczające lub barwiące.

Rysunki

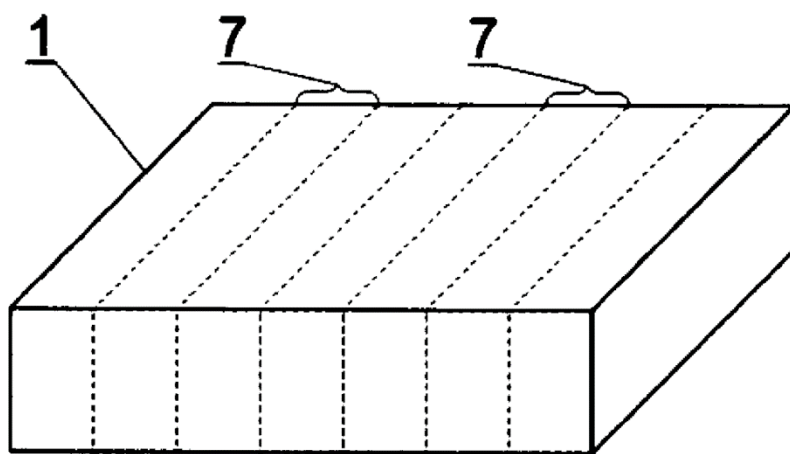

Fig. 1

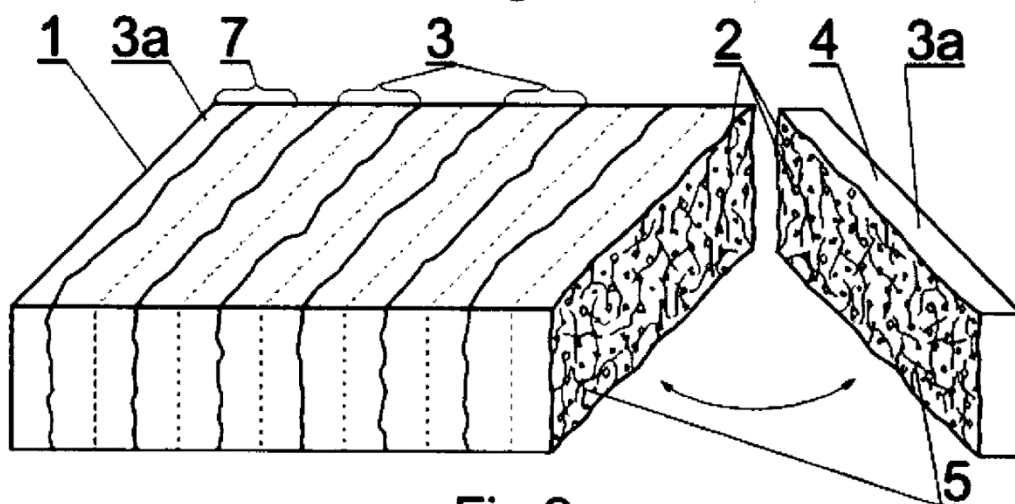

Fig. 2

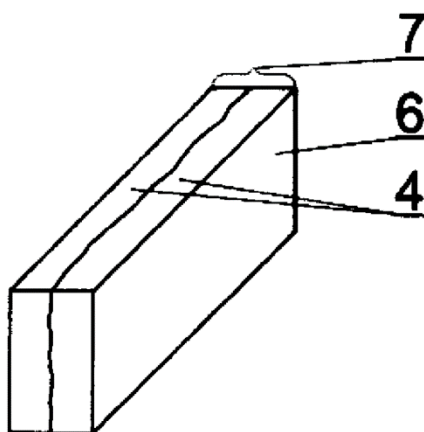

Fig. 3